

't Kampkrentje "Disney woar"

En aan alles komt een einde. Voor de laatste keer deze week om 7:30 uur opstaan als leiding zijnde om te beginnen aan het een van de zwaarste dagen van het hele kamp, natuurlijk het opruimen. Iedereen is vermoeid van al het weinige slapen deze week en dan moet er ook nog flink worden gesjouwd. Gelukkig hadden onze nachtwachten van vannacht niet stil gezeten en hadden zij al het een en ander opgeruimd! Hartstikke bedankt Eveline Janssen-Heijligers en Marcel Kempkens voor het helpen!

Om 8:15 uur was het dan ook tijd om te foerageren want ook vandaag staat er een hoop te gebeuren. Alle tassen moeten weer worden ingepakt en alleen dit is al een hele klus. Vooral bij de wat jongere kinderen. Bij vendel 3 lag er een hele stapel kleding langs het bed die naar eigen zegge alleen nog maar in de tas moest worden gedaan. Bij ieder shirt of broek wat van de stapel werd gepakt, werd er aan iedereen gevraagd of het kledingstuk niet van iemand anders was. Als iedereen had gezegd dat dat niet zo was zei Wess: "Hmmm ik wist niet dat ik zo'n broek/shirt had" en stopte het dan vlug in zijn tas.

Ook vandaag stond er weer frisse hulp voor ons klaar om te helpen met al het afbreken. Arjan v.d. Heyden, Dennis Willems en Chantal Heijligers kwamen als ouders zijnde een handje helpen! Super bedankt hiervoor. Oud leiders Rick Heijligers en Sidney koch stonden ook vandaag weer voor ons klaar ook jullie hartstikke bedankt voor jullie hulp dit jaar!

Nadat iedereen zijn of haar tas had ingepakt was het dan toch tijd om alle sjorringen van de hele week weer los te maken. Dit ging niet overal even gemakkelijk want sommige waren ook nog nat geworden door de week heen. Na veel wrikken en wroeten is het dan toch gelukt om alles weer los te krijgen en is er veel op en neer gelopen met de houten balken om weer alles netjes in de rekken te krijgen.

Toen het grootste gedeelte was opgeruimd was het dan toch echt tijd om het kamp af te sluiten. Dit kan natuurlijk niet voordat de prijsuitreiking is geweest. Alle kinderen en leiding werden bij de vlaggen voor de laatste keer bij elkaar verzameld waar het spannende moment dan ging beginnen. We beginnen altijd met de prijsuitreiking voor de spelvendels waar de winnaars dan een medaille krijgen uitgereikt. Dit jaar ging de eerste plaats naar spelvendel 6. Koen, Nora, Neil, Vera, Mees, Jaylano, Finn en Mila van harte gefeliciteerd met het behalen van de eerste plaats!

Daarna was het tijd voor de uitreiking in het individuele klassement. Dit klassement wordt onderverdeeld in de "grote kinderen" en de "kleine kinderen". Iedere plek werd opgenoemd en ook iedereen mocht naar voren komen om een eremedaille op te halen. Bij het klassement voor de "kleine kinderen" was de top 3 als volgt en zij kregen een beker overhandigd. Derde plaats: Nouk Janssen. Tweede plaats: Jayden Tersluijzen. Eerste plaats Mitch Wolff. Bij het klassement voor de "grote kinderen" was de top 3 als volgt: Derde plaats: Ties Beumers. Tweede plaats: Jasper Welles. Eerste plaats: Koen Willems. Iedereen van harte gefeliciteerd en Koen, hopelijk heb je genoeg plaats in je prijzenkast voor al deze gewonnen prijzen. Na de prijsuitreiking was het dan toch echt tijd om de vlaggen te laten zakken en dat betekende dan toch echt het einde van het kamp. Onder een luid applaus van alle kinderen en leiders, lieten Lara Welles, Mitch Wolff en Koen Willems de vlaggen zakken.

Tijdens de prijsuitreiking werd er door de foerage hard gewerkt om een lopend lunchbuffet klaar te zetten met onder andere: Gesmeerde boterhammen, knakworsten, yoghurt en ga zo maar even door. Het werd een grote picknick omdat natuurlijk alle tafels en banken al waren afgebroken en ingeladen.

Ondertussen kwamen er wat berichten binnen dat het wel eens hard kon gaan regenen. Alle krachten werden gebundeld en in no-time waren alle tentdoeken ingepakt en lagen deze tenminste droog! Dit scheelt dan toch weer extra werk. De enige tent die toch nog nat is geworden is de grote foerage tent, deze was al bijna helemaal leeg dus ook een ideale schuilplaats voor iedereen tijdens de bui die we over ons heen kregen.

Om half 3 stond Dave Lauf met de huifkar weer gereed om de kleinste kinderen richting Siebengewald te vervoeren. De kleinste kinderen stapte in en de grote kinderen stelde zich op in een lange rij met de fietsen aan de hand. Het vertrek duurde iets langer omdat er een slot kapot was en niemand erin slaagde hem open te krijgen. De fiets werd op de kar geladen en een andere fiets werd er vanaf gehaald en de terug reis kon beginnen. Geert Driessen met de motor voorop en Dennis Willems met de motor achteraan. Heren, ook jullie weer bedankt voor het veilig begeleiden van de hele stoet! Tijdens de rit naar huis kregen we bericht dat de autosleutel van Jeannette verdwenen was en wat bleek? Luuk had deze nog in zijn broekzak zitten en zat al op de huifkar. Rob Vullings wist niet hoe snel hij in de auto moest springen om de huifkar op te sporen en zo de autosleutel weer terug te brengen naar Jeannette, zij zou namelijk de ijsjes gaan halen voor op de pauzeplek. Gelukkig werd dit allemaal snel geregeld en konden de kinderen tijdens de pauze genieten van een heerlijk ijsje!

De tractoren waren al eerder aangekomen bij het MFC zodat er vast begonnen kon worden met het leegmaken van alle karren. Gelukkig stonden hier al heel wat mensen te wachten om de leiding te helpen! Super bedankt hiervoor!

Vanaf de pauzeplek was het nog ongeveer 20 minuutjes fietsen en net in deze laatste minuten begon het een beetje te regenen. Op het moment dat we vanaf de Ceresweg het fietspad langs de Gochsedijk op draaide werden we toch nog even nat. Gelukkig vonden we dit niet zo erg want we wisten dat we bijna lekker naar huis konden om te douchen. Of dat de regen nog niet genoeg was? Dan ben je bijna thuis, de rode gevel van de klaproos is al in zicht en toen gebeurde het. Een groep fietsers voor ons waren zo onder de indruk van ons en wilden even aan de kant gaan staan zodat we konden passeren. Dit ging niet echt in vloeiende beweging dus wij moesten allemaal in de rem. Roel Hendriks zijn reactievermogen was door de vermoeidheid een beetje vertraagd en raakte ten val. Gelukkig niet heel ernstig dus na een paar keer wrijven kon ook hij de laatste paar 100 meter voortzetten naar huis.

Bij de klaproos stond iedereen ons alweer op te wachten en kon iedereen weer lekker in de armen bij papa, mama, opa of oma. De laatste herinneringen werden uitgedeeld, de teken-formulieren en alle bagage aan de kinderen. De bagage aanhanger was leeg en sloot met een klap de klep. Dit was het dan voor dit jaar. Ook aan al het leuke komt een eind.

Iedereen bedankt voor alle hulp op welke manier dan ook en hopelijk tot volgend jaar!